

दानिएलचे पुस्तक - क्रमांक बत्तीस

सिंहांपासून फसवणुकीपर्यंत: दानियेल ६ आणि अंतकाळातील भविष्यवाणी यांचा सखोल अभ्यास

Jeff Pippenger

2023-12-27

दानिएल अध्याय सहा हा दानिएलच्या पहिल्या सहा अध्यायांतील तिसरी ओळ आहे, जी रविवारच्या कायद्याच्या संकटाचे एक प्रत्यक्ष उदाहरण थेट सादर करते. तिसऱ्या अध्यायात नबुखदनेझराची सुवर्णप्रतिमा आणि ते तीन विश्वासू पुरुष उंचावण्यात आलेल्या ध्वजाचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि संपूर्ण जग ते पाहते.

मग नबुखदनेस्सर राजाने राजपुत्र, राज्यपाल, सेनापती, न्यायाधीश, खजिनदार, मंत्रिमंडळी, शेरिफ, आणि प्रांतांतील सर्व अधिकारी यांना एकत्र जमविण्यासाठी पाठविले, की नबुखदनेस्सर राजाने उभारलेल्या मूर्तीच्या प्रतिष्ठापनेस ते यावेत. दानियेल 3:2.

तिसऱ्या अध्यायात ते तिघे मानकरी नतमस्तक होण्यास नकार देतात, आणि त्यांच्या त्या कृतीमुळे त्यांच्यावर अग्निभट्टीतील छळ येतो; तर सहाव्या अध्यायात दानिएल दिवसातून तीन वेळा नतमस्तक होतो, आणि त्याच्या त्या कृतीमुळे त्यांच्यावर सिंहांच्या गुहेतील छळ येतो. ओळीनुसार ओळ, हे दोन्ही प्रसंग रविवारच्या कायद्याखालील छळाचे उपासनेविषयक निर्णय म्हणून प्रतिनिधित्व करतात, जो निर्णय दोन्हीही प्रसंगी विश्वासूंनी आधीच निश्चित केलेला असतो. एकशे चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतीक असलेल्या तीन आणि एक यांच्या संयोगाने दर्शविलेले लोक, छळाच्या हलकल्लोळ येण्यापूर्वीच सत्यात स्थिर झालेले असतात.

“देवदूत म्हणाला, ‘स्वतःचा त्याग करा; तुम्हांला त्वरेने पुढे पाऊल टाकले पाहिजे.’ आपल्यापैकी काहींना सत्य प्राप्त करण्यासाठी आणि पावलोपावली प्रगती करण्यासाठी वेळ मिळाला आहे, आणि आपण टाकलेल्या प्रत्येक पावलाने पुढचे पाऊल टाकण्याची शक्ती आपल्याला दिली आहे. परंतु आता वेळ जवळजवळ संपली आहे, आणि जे आपण अनेक वर्षे शिकत आलो आहोत, ते त्यांना काही महिन्यांत शिकावे लागेल. त्यांनाही पुष्कळ काही विसरून टाकावे लागेल आणि पुष्कळ काही पुन्हा शिकावे लागेल. जेव्हा फर्मान निघेल, तेव्हा जे पशूची खून आणि त्याची प्रतिमा स्वीकारणार नाहीत, त्यांच्यात आत्ताच असा ठाम निश्चय असला पाहिजे की, नाही, आपण पशूच्या संस्थेला मान देणार नाही.’ Early Writings, 68.”

पाचव्या अध्यायात, रविवारीच्या कायद्याचा संबंध भूमीतील पशूच्या अंताशी आहे, आणि भिंतीतून आत आलेल्या शत्रूंनी आणलेल्या न्यायाशी आहे.

त्या रात्री कस्द्यांचा राजा बेलशस्सर ठार मारला गेला. आणि सुमारे बासष्ट वर्षांचा असलेला दारयावेश मेदी याने राज्य ताब्यात घेतले. दानियेल 5:30, 31.

सहाव्या अध्यायात, सिंहांच्या गुहेवर राजाची मुद्रा लावली गेली याने प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविलेल्या देवाच्या लोकांवर लावल्या जाणाऱ्या शिक्क्याची ओळख करून दिली आहे.

आणि एक धोंड आणून गुहेच्या तोंडावर ठेवण्यात आला; आणि दानियेलाविषयीचा हेतू बदलला जाऊ नये म्हणून राजाने आपल्या स्वतःच्या मुद्रेने आणि आपल्या सरदारांच्या मुद्रेने त्यावर शिक्का मारला. दानियेल 6:17.

प्रकटीकरण ग्रंथाच्या अकराव्या अध्यायातील महान भूकंपाच्या वेळी, मेघात उंचावण्यात आलेल्या ध्वजाच्या वैशिष्ट्यांना त्या तिन्ही रेषा आपापला वाटा उचलून योगदान देतात.

आणि त्यांनी स्वर्गातून त्यांना म्हणणारा एक मोठा आवाज ऐकला, “येथे वर या.” आणि ते मेघात स्वर्गात वर गेले; आणि त्यांच्या शत्रूंनी त्यांना पाहिले. आणि त्याच वेळी एक मोठा भूकंप झाला, आणि शहराचा दहावा भाग

पडला; आणि त्या भूकंपात सात हजार माणसे ठार झाली; आणि उरलेले भयभीत झाले, आणि स्वर्गाच्या देवाला महिमा दिला. प्रकटीकरण ११:१२, १३.

दानियेल अध्याय सहावा देवाच्या लोकांवर शिक्का मारण्याची ओळख करून देतो; परंतु अधिक विशिष्टरीत्या तो “अध्यक्ष, राज्यपाल, सरदार, सल्लागार आणि सेनापती” यांच्या संघटनेवरील शिक्षेस उद्देशून आहे; या संघटनेने राजाला फसवून दानियेलाचा वध करविला. राजाची फसवणूक (जो राज्यसत्तेचे प्रतीक आहे), हा एक महत्त्वपूर्ण भविष्यसूचक विषय आहे, ज्यामध्ये अनेक भविष्यसूचक साक्षी समाविष्ट आहेत. तिसऱ्या अध्यायातील नबुखदनेस्सर किंवा पाचव्या अध्यायातील बेलशस्सर यांच्याप्रमाणे नव्हे—जे संकट येईपर्यंत दानियेल आणि त्या तिघा साक्षीदारांविषयी अनभिज्ञ होते—संकट येण्यापूर्वीच दानियेलाविषयी दारयावेशाची “पसंती” असणे, रविवारच्या कायद्याच्या संकटासाठी भिन्न परिस्थितीची ओळख करून देते.

दानीएल हा इतर दोन अध्यक्षांपेक्षा “प्राधान्यप्राप्त” होता, आणि हे तीन अध्यक्ष त्या एकशे वीस सात्रपांवर नेमलेले होते. दानीएलचा विरोध मुख्यतः त्या अध्यक्षांशी व सात्रपांशी दाखविला आहे, आणि पाचाने दर्शविलेल्या फसवणुकीच्या संघटनेची रचना करणाऱ्या त्या दोघांपेक्षा त्याला विशेष मान देण्यात आला होता (पाच मूर्ख कुमारिका).

दारयावेशास हे योग्य वाटले की, राज्यावर एकशे वीस सरदार नेमावेत, जे संपूर्ण राज्यभर असतील; आणि त्यांच्यावर तीन प्रधान नेमावेत; त्यांपैकी दानियेल पहिला होता; जेणेकरून ते सरदार त्यांना हिशेब देतील, आणि राजास काहीही हानी होऊ नये. मग हा दानियेल प्रधानांपेक्षा आणि सरदारांपेक्षा श्रेष्ठ ठरला, कारण त्याच्यामध्ये उत्कृष्ट आत्मा होता; आणि राजाने त्याला संपूर्ण राज्यावर नेमण्याचा विचार केला. तेव्हा प्रधान आणि सरदार राज्यकारभाराच्या बाबतीत दानियेलाविरुद्ध काही कारण शोधू लागले; पण त्यांना कोणतेही कारण किंवा दोष सापडला नाही; कारण तो विश्वासू होता, आणि त्याच्यामध्ये कोणतीही चूक किंवा दोष आढळला नाही. तेव्हा त्या मनुष्यांनी म्हटले, “या दानियेलाविरुद्ध आम्हांस कोणतेही कारण सापडणार नाही, जोपर्यंत आम्ही त्याच्या देवाच्या नियमासंबंधाने त्याच्याविरुद्ध काही शोधत नाही.” दानियेल 6:1-5.

दारीयाचा उपयोग राजाविरुद्ध राबविण्यात येणाऱ्या एका फसवणुकीचे उदाहरण दर्शविण्यासाठी केला जात आहे; हा राजा जगाच्या अंतकाळी दहा राजांचे (संयुक्त राष्ट्रसंघाचे) प्रतिनिधित्व करतो. ही फसवणूक त्या द्वेषास हातभार लावते, जो दहा राजे (संयुक्त राष्ट्रसंघ) वेश्येविरुद्ध (पोपशाहीविरुद्ध) प्रकट करतात, आणि ज्यामुळे ते “तिला उजाड व नग्न करतील,” आणि “तिचे मांस खातील, व तिला अग्नीने जाळून टाकतील.”

आणि त्या पशूवर तू जी दहा शिंगे पाहिली, ती वेश्येचा द्वेष करतील, आणि तिला ओसाड व नग्न करतील, आणि तिचे मांस खातील, आणि तिला अग्नीने जाळून टाकतील. कारण देवाने आपल्या इच्छेची पूर्तता करण्यासाठी, आणि एकमत होण्यासाठी, व आपले राज्य त्या पशूस देण्यासाठी त्यांच्या अंतःकरणात ठेविले आहे, जोपर्यंत देवाची वचने पूर्ण होत नाहीत. आणि तू जी स्त्री पाहिली तीच ती महान नगरी आहे, जी पृथ्वीच्या राजांवर राज्य करते. प्रकटीकरण 17:16-18.

संयुक्त राष्ट्रसंघ (सातवे राज्य) पोपसत्तेचा नाश करील, जरी त्यांनी अगदी अलीकडेच तिला आपले राज्य दिलेले असेल, कारण ते “थोडा काळ” राज्य करतात.

आणि तेथे सात राजे आहेत: त्यांपैकी पाच पडले आहेत, आणि एक आहे, आणि दुसरा अजून आलेला नाही; आणि तो येईल तेव्हा, त्याने थोडा काळ टिकले पाहिजे. प्रकटीकरण 17:10.

रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी बायबलमधील भविष्यवाणीतले सहावे राज्य, म्हणजे प्रकटीकरण अध्याय तेरामधील पृथ्वीवरील पशू (संयुक्त संस्थाने), याने आपल्या सत्तर प्रतीकात्मक वर्षांच्या राज्याचा नुकताच शेवट केलेला असतो; त्या काळात बायबलमधील भविष्यवाणीतले पाचवे राज्य, म्हणजे प्रकटीकरण अध्याय तेरामधील समुद्रातील पशू (पोपशाही), यशया अध्याय तेवीसमधील त्या सत्तर प्रतीकात्मक वर्षांसाठी विस्मरणात गेलेले असते.

त्या दिवशी असे होईल की, एका राजाच्या दिवसांप्रमाणे सत्तर वर्षे सोर विस्मरणात जाईल; आणि सत्तर वर्षांच्या समाप्तीनंतर सोर वेश्येसारखे गाईल. वीणा घे, नगरभर फिर, हे विस्मृतीत गेलेल्या वेश्ये; मधुर स्वर काढ, अनेक गीते गा, म्हणजे तुझे स्मरण होईल. आणि असे होईल की, सत्तर वर्षांच्या समाप्तीनंतर परमेश्वर सोरला भेट देईल, आणि ती पुन्हा आपल्या मजुरीकडे वळेल, आणि पृथ्वीच्या पृष्ठभागावरील जगातील सर्व राज्यांबरोबर व्यभिचार करील. यशया 23:15-17.

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी बायबलमधील भविष्यवाणीतील सातवे राज्य, म्हणजे दहा राजे (संयुक्त राष्ट्रे), राज्य करू लागतात; परंतु ते केवळ अल्पकाळासाठीच, कारण त्या दहा राजांतील प्रमुख राजा मग संपूर्ण जगाला पशूच्या रचनेखाली—जी चर्च आणि राज्य यांची संयुक्त व्यवस्था आहे आणि जी पशूच्या प्रतिमेने प्रतीकात्मक दर्शविली जाते—आणण्यासाठी सक्तीचे कार्य आरंभ करतो.

मग मी पृथ्वीमधून वर येणारे दुसरे एक पशू पाहिले; त्याला कोकराप्रमाणे दोन शिंगे होती, आणि तो अजगराप्रमाणे बोलत होता. आणि तो पहिल्या पशूची सर्व सत्ता त्याच्या समक्ष चालवितो, आणि पृथ्वीला व त्यावर राहणाऱ्यांना त्या पहिल्या पशूची उपासना करावयास लावितो, ज्याची प्राणघातक जखम बरी झाली होती. आणि तो मोठी चिन्हे करितो, इतके की मनुष्यांच्या दृष्टीसमोर तो आकाशातून पृथ्वीवर अग्नी उतरवितो; आणि त्या पशूच्या समक्ष जी चिन्हे करण्याचा त्याला अधिकार देण्यात आला होता, त्यांच्याद्वारे तो पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना फसवितो; आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना तो असे सांगतो की, ज्या पशूला तलवारीची जखम झाली होती आणि तरीही तो जिवंत राहिला, त्याची एक प्रतिमा त्यांनी निर्माण करावी. प्रकटीकरण 13:11-14.

पृथ्वीवरील पशूच्या (संयुक्त संस्थाने) प्रतीकात्मकतेतील एक मुख्य घटक—जो कोकरूप्रमाणे आरंभ करतो आणि शेवटी अजगराप्रमाणे बोलतो—तो म्हणजे त्याचे बोलणे होय. भविष्यवाणीच्या दृष्टीने, बोलणे हे विधिमंडळीय आणि न्यायिक अधिकारांच्या कृतीस सूचित करते.

“त्या राष्ट्राचे बोलणे म्हणजे त्याच्या विधायी आणि न्यायिक अधिकाऱ्यांची कृती होय.” The Great Controversy, 443.

संयुक्त संस्थानाने प्रथम कोकराप्रमाणे वाणी केली तेव्हा त्याने संयुक्त संस्थानाचे संविधान निर्माण केले, आणि अशा रितीने पोपसत्तेच्या व युरोपातील राजांच्या छळापासून पळून येणाऱ्यांसाठी आश्रयभूमी स्थापन केली.

आणि पृथ्वीने त्या स्त्रीला सहाय्य केले, आणि पृथ्वीने आपले तोंड उघडून त्या अजगराने आपल्या तोंडातून ओकलेल्या पुराला गिळून टाकले. प्रकटीकरण 12:16.

सत्तर प्रतीकात्मक वर्षांच्या शेवटी, पृथ्वीवरील पशू पुन्हा बोलतो, परंतु त्यानंतर तो अजगराप्रमाणे बोलतो, कारण तो रविवारी उपासना सक्तीने पाळवितो, जी पोपसत्तेच्या अधिकाराची खूण आहे. जेव्हा पोपसत्तेच्या अधिकाराची ही खूण सक्तीने लादली जाते, तेव्हा पोपसत्तेची आठवण केली जाते; आणि ज्या आज्ञेचे स्मरण कधीही विसरले जाऊ नये, तिचे पालन करणे बेकायदेशीर ठरविले जाते, तेव्हा तिचीही आठवण केली जाते.

शब्बाथचा दिवस पवित्र राखण्यासाठी त्याची आठवण ठेव. सहा दिवस तू परिश्रम करशील आणि आपले सर्व काम करशील; पण सातवा दिवस हा परमेश्वर तुझ्या देवाचा शब्बाथ आहे; त्या दिवशी तू कोणतेही काम करू नकोस—तू, तुझा मुलगा, तुझी मुलगी, तुझा दास, तुझी दासी, तुझी जनावरे, किंवा तुझ्या वेशींच्या आत असलेला परदेशीही नव्हे. कारण सहा दिवसांत परमेश्वराने आकाश, पृथ्वी, समुद्र, आणि त्यांच्यातील सर्व काही निर्माण केले, आणि सातव्या दिवशी तो विसावला; म्हणून परमेश्वराने शब्बाथच्या दिवसाला आशीर्वाद दिला आणि तो पवित्र ठरविला. निर्गम 20:8-11.

मग राष्ट्रीय धर्मत्यागानंतर राष्ट्रीय विनाश येतो, आणि जगाला आर्मगद्दोनकडे नेणाऱ्या त्या तीन सत्ता परस्पर हातमिळवणी करतात.

“देवाच्या नियमाचे उल्लंघन करून पोपसत्तेच्या संस्थेची अंमलबजावणी करणाऱ्या अध्यादेशामुळे, आपले राष्ट्र स्वतःला पूर्णतः नीतिमत्त्वापासून विलग करील. जेव्हा प्रोटेस्टंटवाद त्या दरीपलीकडे आपला हात पुढे करून रोमन सत्तेचा हात धरील, जेव्हा तो त्या अथांग खाईवरून पुढे सरसावून आत्मवादाशी हातमिळवणी करील, जेव्हा या त्रिगुणी संघाच्या प्रभावाखाली आपला देश प्रोटेस्टंट आणि प्रजासत्ताक शासन म्हणून आपल्या राज्यघटनेतील प्रत्येक तत्त्वाचा त्याग करील, आणि पोपीय असत्ये व भ्रम यांच्या प्रसारासाठी तरतूद करील, तेव्हा आपण जाणू शकतो की सैतानाच्या अद्भुत कार्यप्रवृत्तीची वेळ आली आहे आणि अंत समीप आहे.” टेस्टिमोनीज, खंड ५, ४५१.

जेव्हा “प्रोटेस्टंटवाद” (युनायटेड स्टेट्स), “रोमन सत्ता” (व्हॅटिकन) आणि “आत्मवाद” (युनायटेड नेशन्स) रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी हातमिळवणी करतात, तेव्हा ते जगाला आर्मगेडॉनकडे नेऊ लागतात; हे असे दर्शविले आहे की प्रथम ते जगाला एका जगव्यापी शासनाच्या अधिकाराचा स्वीकार करण्यास भाग पाडतात, ज्यामध्ये चर्च आणि राज्य यांचा समावेश असतो, आणि त्या संबंधात चर्चेचे नियंत्रण असते. पृथ्वीच्या पशूद्वारे उपयोगात आणल्या जाणाऱ्या चमत्कारांच्या सामर्थ्यामुळे, केवळ सूरच्या वेश्येची पृथ्वीच्या राजांबरोबरची व्यभिचारी संगतीच घडून येत नाही, तर त्या पशूच्या जगव्यापी प्रतिमेचे “बोलणे” देखील अंमलात आणले जाते. भविष्यसूचक व्याख्येनुसार याचा अर्थ असा होतो की त्या जगव्यापी शासनाकडे एक विधिमंडळीय संस्था (न्यूयॉर्क येथे स्थित) आणि एक न्यायिक संस्था (हेग येथे स्थित) असली पाहिजे.

आणि त्याला पशूच्या समक्ष जी चिन्हे करावयाची सामर्थ्याने प्राप्त झाली होती, त्यांच्याद्वारे तो पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना फसवितो; आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना असे म्हणतो की, ज्याला तलवारीची जखम झाली होती आणि तरीही तो जिवंत राहिला होता, त्या पशूसाठी त्यांनी एक प्रतिमा निर्माण करावी. आणि त्या पशूच्या प्रतिमेला प्राण देण्याचे सामर्थ्य त्याच्याकडे होते, म्हणजे त्या पशूची प्रतिमा बोलेल, आणि जे कोणी त्या पशूच्या प्रतिमेची उपासना करणार नाहीत त्यांना ठार मारले जावे, असे ती घडवून आणेल. आणि तो सर्वांना, लहान व मोठे, श्रीमंत व दरिद्री, स्वतंत्र व दास, यांना त्यांच्या उजव्या हातावर किंवा त्यांच्या कपाळावर एक चिन्ह ग्रहण करण्यास भाग पाडतो; आणि ज्याच्याकडे ते चिन्ह, किंवा पशूचे नाव, किंवा त्याच्या नावाची संख्या आहे, त्यालाच वगळता दुसरा कोणी विकत घेऊ किंवा विकू शकणार नाही. येथे ज्ञान आहे. ज्याच्याकडे समज आहे त्याने त्या पशूची संख्या मोजावी; कारण ती एका मनुष्याची संख्या आहे; आणि त्याची संख्या सहाशे सहासष्ट आहे. प्रकटीकरण 13:14-18.

पृथ्वीतील पशू (संयुक्त राज्ये) संपूर्ण जगाला त्या पशूच्या जागतिक प्रतिमेला स्वीकारण्यास फसवील; ही तीच प्रतिमा आहे जी संयुक्त राज्यांनी तयार केली होती, जेव्हा त्यांनी रविवारच्या कायद्याकडे वाटचाल केली आणि अखेरीस तो अंमलात आणला. त्यानंतर तो एक-जागतिक शासनास मृत्यूची शिक्षा, आणि/किंवा आर्थिक दंड यांच्या भीतीवर त्याचे कायदे अंमलात आणण्याचे सामर्थ्य देईल. राजा दारयवेशाची फसवणूक ही त्या राजांच्या फसवणुकीचे प्रतीक आहे, जी भविष्यवाणीत वारंवार ओळखली जाते; कारण पृथ्वीतील पशू जगाला एक-जागतिक शासन स्वीकारण्यास भाग पाडू लागतो, तेव्हा जगाला ही व्यवस्था स्वीकारण्यास भाग पाडण्यासाठी जो युक्तिवाद वापरला जातो, तो असा की ज्या शक्तीने राष्ट्रांना संतप्त केले आहे (इस्लाम), तिचा विरोध जागतिक युद्धाने केला गेला पाहिजे.

संयुक्त संस्थाने पोपसत्तेच्या अधिकाराची खूण अंमलात आणतात; कारण देवाच्या न्यायांनी संयुक्त संस्थानांवर अशी संकटावस्था आणली होती की, रविवारच्या कायद्यापर्यंत पोहोचत असताना, कॅथोलिक धर्माच्या देवाकडे परतल्यास वाढत चाललेल्या आर्थिक हालअपेष्टा समाप्त होतील, असा उपाय पुढे मांडण्यात आला. तथापि रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, खालच्या भिंतीखालून आत शिरलेला शत्रू राष्ट्रीय विनाशाचा न्याय आणतो.

“आणि मग तो महान फसवणारा लोकांना असे पटवून देईल की जे देवाची सेवा करतात तेच या अनिष्टांची कारणीभूत आहेत. ज्या वर्गाने स्वर्गाचा अप्रसाद ओढवून घेतला आहे, तो आपल्या सर्व संकटांचा दोष त्यांच्यावर ठेवील, ज्यांची देवाच्या आज्ञांप्रती आज्ञाधारकता ही अपराध करणाऱ्यांसाठी सततची धिक्कारवाणी ठरते. असे जाहीर केले जाईल की रविवार-सब्बाथाचा भंग करून मनुष्य देवाचा अपमान करित आहेत; की या पापामुळे

अशा आपत्ती ओढवल्या आहेत ज्या रविवारपालन कठोरपणे बंधनकारक केले जाईपर्यंत थांबणार नाहीत; आणि जे चौथ्या आज्ञेचे दावे मांडतात, व अशा रीतीने रविवाराविषयीची आदरभावना नष्ट करतात, ते लोकांना त्रास देणारे आहेत, देवकृपेत व ऐहिक समृद्धीत त्यांच्या पुनर्स्थापनेला अडथळा आणणारे आहेत. अशा प्रकारे, प्राचीन काळी देवाच्या सेवकाविरुद्ध जो आरोप करण्यात आला होता, तोच तितक्याच भक्कमपणे सिद्ध केलेल्या आधारांवर पुन्हा करण्यात येईल: 'आणि असे झाले की, अहाबाने एलियाला पाहिले तेव्हा अहाब त्याला म्हणाला, इस्राएलाला संकटात टाकणारा तूच आहेस काय? आणि त्याने उत्तर दिले, मी इस्राएलाला संकटात टाकिले नाही; पण तू व तुझ्या पित्याचे घराणे, कारण तुम्ही परमेश्वराच्या आज्ञा सोडून दिल्या आहेत, आणि तू बालीमांच्या मागे गेला आहेस.' 1 Kings 18:17, 18. खोट्या आरोपांमुळे लोकांचा क्रोध चेतविला जाईल, तेव्हा ते देवाच्या दूतांविरुद्ध अगदी तसाच मार्ग अवलंबतील, जसा मार्ग धर्मत्यागी इस्राएलाने एलियाविरुद्ध अवलंबला होता." The Great Controversy, 590.

प्रकटीकरण ग्रंथाच्या अकराव्या अध्यायातील "महाभूकंपाच्या" "घडीमध्ये," इस्लामचे "तिसरे धिक्कार," म्हणजेच सातवा कर्णा, तेव्हा वाजतो, आणि त्यामुळे राष्ट्रे क्रोधित होतील. इस्लामविरुद्ध राष्ट्रांचा तो क्रोध जगाला त्याच पोकळ आश्वासनाचा स्वीकार करण्यास फसविण्यासाठी वापरला जाईल, जे पृथ्वीवरील पशूसाठी नुकतेच निष्फळ ठरले होते. ते पोकळ आश्वासन असे आहे की, पोपसत्तेच्या अधिकाराच्या चिन्हाद्वारे दर्शविलेल्या कॅथलिक धर्मसत्तेच्या अधिकाराला अधीन झाल्यास, देवाचे वाढते न्यायनिवाडे थांबतील. संयुक्त संस्थानांसाठी आधीच निष्प्रभ ठरलेले ते आश्वासन मग घाबरलेल्या जगासाठी एक आश्वासन म्हणून वापरले जाईल.

जगातील राष्ट्रांनी जर केवळ परस्पर सहमती दर्शवून इस्लामकडून उद्ध्वलेल्या युद्धकारणाला सामोरे जाण्याच्या उद्देशाने एक-जागतिक शासन स्थापन होऊ दिले, तर स्थैर्य पुन्हा प्रस्थापित होईल, असा आग्रह धरला जाईल. इस्लाम हीच ती सत्ता आहे, जी धर्मग्रंथांमध्ये अशी ओळखली जाते की ती प्रत्येक मनुष्याला इस्लामविरुद्ध एकत्र आणते; परंतु असे एकत्र येणे हे राजांच्या अंतिम फसवणुकीचे स्वरूप आहे.

परमेश्वराच्या दूताने तिला म्हटले, पाहा, तू गर्भवती आहेस, आणि तुला पुत्र होईल; आणि तू त्याचे नाव इश्माएल ठेवशील; कारण परमेश्वराने तुझे दुःख ऐकले आहे. आणि तो रानटी मनुष्य होईल; त्याचा हात प्रत्येक मनुष्याविरुद्ध असेल, आणि प्रत्येक मनुष्याचा हात त्याच्याविरुद्ध असेल; आणि तो आपल्या सर्व भावांच्या समोर वास करील. उत्पत्ति १६:११, १२.

इश्माएल हा इस्लाम धर्माचा आध्यात्मिक पिता आहे. इस्लामचा पिता मोहम्मद इतिहासात सातव्या शतकापर्यंत प्रकट झाला नव्हता, हे खरे आहे; परंतु प्राचीन प्रत्यक्ष लोकांचा उपयोग देव शेवटच्या दिवसांतील आध्यात्मिक लोकांचे प्रतिनिधित्व करण्यासाठी करतो.

परमेश्वर, इस्राएलचा राजा, आणि त्याचा उद्धारकर्ता, सेनाधीश परमेश्वर, असे म्हणतो: मी पहिला आहे, आणि मी शेवटचा आहे; आणि माझ्याशिवाय दुसरा देव नाही. आणि माझ्यासारखा कोण आहे, जो हाक मारील, आणि ते जाहीर करील, आणि माझ्यासमोर ते क्रमाने मांडील, ज्या वेळेपासून मी प्राचीन लोक नेमले? आणि जी गोष्टी येत आहेत, व पुढे येतील, त्या त्यांनी त्यांना दाखवाव्यात. यशया 44:6, 7.

इश्माएल जन्मण्यापूर्वीच त्याचे नामकरण झाले होते आणि त्याची भविष्यवाणीतील भूमिका निश्चित करण्यात आली होती. त्याच्या आध्यात्मिक वंशजांचे हात "प्रत्येक मनुष्याविरुद्ध" असतील, आणि "प्रत्येक मनुष्याचा हात" "त्याच्या" विरुद्ध असेल. आणि प्रगत उदारमतवादाच्या मूर्ख शिकवणीच्या विपरीत, बायबल असे शिकविते की इश्माएल "आपल्या सर्व भावांच्या समक्ष वास करील." ते आपल्या सभोवतालच्या संस्कृतीत एकरूप होत नाहीत; उलट, त्यांपैकी बरेच जण तिचा निषेध करतात, तिच्याविरुद्ध आंदोलन करतात आणि तिच्यावर आक्रमण करतात. इश्माएलचा आत्मा असा आहे की "तो" "रानटी मनुष्य" असेल. इस्लामी श्रद्धेमध्ये शांतताप्रिय असा एक वर्ग अस्तित्वात आहे, ही कल्पना ना देवाच्या वचनात टिकून राहते, ना कुराणमध्ये.

दानियेलाच्या सहाव्या अध्यायातील दोन अध्यक्ष आणि शंभर वीस प्रधान यांची फसवणूक, दहा राजांवर आणली जाणारी त्या फसवणुकीची ओळख करून देते, जेव्हा त्यांना असे मानण्यास प्रवृत्त केले जाते की रोमच्या नियंत्रणाखाली एक-जागतिक शासनाची अंमलबजावणी करण्यामागील उद्देश आणि तातडी, "तिसरे अरिष्ट" असलेल्या इस्लामी युद्धाच्या वाढत्या संकटाला तोंड देणे हा आहे. पशूची प्रतिमा एकदा उभी केली जाऊन तिला "बोलण्यास" सामर्थ्य दिले गेले की, मग जगाला फार उशिरा हे कळेल की पोपसत्तेचे उद्देश सातव्या दिवसाचा शब्बाथ पाळणाऱ्यांविरुद्ध आहेत (दानियेल), त्या शत्रूविरुद्ध नव्हेत जो दक्षिणेकडील अरक्षित भिंतीतून चोरपावलांनी आत शिरला.

"देवाच्या वचनाने येऊ घातलेल्या संकटाचा इशारा दिला आहे; हा इशारा जर दुर्लक्षित केला गेला, तर सापळ्यातून सुटण्यास फार उशीर झाल्यावरच प्रॉटेस्टंट जगाला रोमचे हेतू खरेतर काय आहेत हे समजेल. ती निःशब्दपणे सामर्थ्यात वाढत आहे. तिची तत्त्वे विधानमंडळांच्या सभागृहांत, मंडळ्यांत, आणि मनुष्यांच्या हृदयांत आपला प्रभाव टाकीत आहेत. ती आपल्या उंच व भव्य रचना उभारून ठेवत आहे, ज्यांच्या गुप्त अंतरंगांत तिचे पूर्वीचे छळ पुन्हा घडविले जातील. न दिसता आणि संशय न येऊ देता, वेळ येईल तेव्हा प्रहार करण्यासाठी ती आपली शक्ती आपल्या स्वार्थसिद्धीसाठी बळकट करीत आहे. तिला हवे आहे ते केवळ लाभदायक स्थान, आणि ते तिला आधीच दिले जात आहे. रोमन घटकाचा उद्देश काय आहे हे आपण लवकरच पाहू आणि अनुभवू. जो कोणी देवाच्या वचनावर विश्वास ठेवील आणि त्याचे पालन करील, त्याला त्यामुळे निंदा व छळ सहन करावा लागेल." द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्स, 581.

पापसत्तेद्वारे अंमलात आणली जाणारी संयुक्त राष्ट्रांची फसवणूक, जी त्यांच्या अंतःकरणातील सूडभावना उत्पन्न करते, तिचे उदाहरण पवित्र शास्त्रांत वारंवार दाखविले गेले आहे; आणि दारियसची कथा या सत्याचे प्रमुख उदाहरण आहे. ही अशी फसवणूक आहे की जी प्रथम संयुक्त संस्थानांत पूर्ण केली जाते आणि नंतर जगावर पुन्हा घडविली जाते. हे सत्य एलियाह व ईजेबेल यांच्या कथेत ओळखले जाते, आणि नंतर पुन्हा योहान बाप्टिस्त व हेरोदिया यांच्या कथेत, तसेच ख्रिस्ताच्या वधस्तंभावर खिळण्याच्या प्रसंगातही दिसते. इस्लामकडून राष्ट्रांना क्रोधित केले जाणे हीच ती युक्ती आहे जी पापसत्तेची शक्ती वापरते, आणि ज्यायोगे तिला संपूर्ण जगभर शब्बाथ पाळणाऱ्यांवर आक्रमण करण्यासाठी अनुकूल स्थान प्राप्त होते.

इस्लामचा पहिला उल्लेख म्हणजे शास्त्रवचनांमध्ये इश्माएलचा परिचय; आणि जगाच्या अंतकाळी इस्लामची ओळखलेली भूमिका—जगाला सार्वत्रिक घबराटीत ढकलणे, जेणेकरून ते कोणताही प्रस्ताव उपाय म्हणून स्वीकारतील—हीच ती गोष्ट आहे जी फसवणूक सफल होऊ देते. ही फसवणूक संयुक्त राष्ट्रांना (दहा राजे) देवाची इच्छा पूर्ण करण्यास प्रेरित करते, आणि आपले राज्य (सातवे राज्य) पोपसत्तेस (पशूला) देण्यास सहमत होऊ देते.

दारियसद्वारे आणि इतर भविष्यवाणीच्या रेषांद्वारे चित्रित केलेल्या फसवणुकीत इस्लामने राष्ट्रांना क्रोधित करण्याची भूमिका, संयुक्त राष्ट्रसंघाद्वारे पोपसत्तेचा नाश होण्यामागील अंतिम कारण, आणि तितक्याच महत्त्वाने, आधुनिक बाबेलच्या शिरोभागी स्थापन केलेल्या सातांपैकी असलेल्या आठव्या राज्याच्या गूढाभावतीच्या परिस्थितीचा निर्देश समाविष्ट आहे.

सिंहांच्या गुहेतील दानिएल हे एक अत्यंत गुंतागुंतीचे भविष्यसूचक प्रतिरूप आहे; परंतु त्याचे आकलन केवळ "line upon line" ही कार्यपद्धती लागू केल्यावरच उपलब्ध होते.

पुढील लेखात आपण दानियेल अध्याय सहावा पुढे चालू ठेवू.

"जेव्हा आपण एक लोक म्हणून हे पुस्तक आपल्यासाठी काय अर्थ ठेवते हे समजून घेऊ, तेव्हा आपल्या मध्ये एक महान पुनरुज्जीवन दिसून येईल." Testimonies to Ministers, 113.